

Tellus.

ORGAN FÖR M. I. S.

Red.
S. E.
Svensson

Besök ^{I N N E H Å L L} från Rymden _ _ _ _

Ultraplasma

Djuren på Bikini dödsdömda

Biologisk läkekonst

Fenomenet Poltergeister

Rymdens Gyllene Eldflugor

N, o 6
September

Årgång 2

1962

RESÖK FRÅN RYMDEN

av Alexander Kazantsev.

Även de mest skeptiska sinnen måste medge att intelligent liv säkerligen existerar i rymden, stundom nående en högre utvecklingsnivå än på Jorden. Drömmen om människans inträde i rymd-åldern har någonstädes redan förverkligats - kanske för länge sedan, -

Under loppet av hundra år haer människan ökat hastigheten från tio km./tim. till fyrtiotusen med ständigt förbättrade motorer. Bara under det tjugonde seklet har hon gjort ett otroligt hopp från erkännandet av atomen till användandet av nukleär energi. Därför är det fullt möjligt att antaga, att det någonstans i rymden flyger rymdskepp med hastigheter som närmar sig ljuset. Det är då, enligt Einsteins relativitetsteori, som tidsparadoxen kommer att märkas. Härmed menas att TIDEN för en rymdresenär, som håller ljushastighet, står i det närmaste stilla medan den flyter som vanligt för övriga invånare i galaxen. En kosmonaut kan således nå den yttersta synliga gränsen i universum under loppet av sin levnad.

Om vi kan föreställa oss ett stjärnskepp i rymden, så har vi inga grunder att förneka dess förflyttning mot Jorden genom rymdens djup.

Om dessa skepp någonsin landat på Jorden, kan det tänkas att dessa besökare lämnat spår efter sig på vår planet? Teorien om att sådana spår existerar har framförts vid åtskilliga tillfällen. Det är föga rättvist att kalla dessa idéer ovetenskapliga, även om de inte äro tillräckligt bevisade, som några vetenskapsmän påstår.

Men, har inte nya vittnesbörd nyligen upptäckts? Titta på följande fakta: En polerad stålbit, mått, 70 x 70 x 50 mm, vikt 785 g. har påträffats av en österrikisk fysiker i ett kolskikt i Alperna tillhörande tertiärtiden. Vem kunde ha bringat denna produkt av skickliga händer och högt utvecklad hjärna till Jorden.

Solporten i TIAHUANACO är täckt med unika hieroglyfer. Vetenskapsmännen Posnarsky och Kies blev intresserade av inskriptionen. Epstein fortsatte sedan deras forskningar och dechifferade de mystiska tecknen år 1949. Det visade sig att de föreställde en astronomisk kalender av stor precision. MEN i denna kalender hade året bara 290 dagar! Det fanns tio månader med 24 och två med 25 dagar. Det tycks som om kalendern på Solporten inte tillhör denna planeten.

Under en flygfotorekognosering i Anderna upptäcktes egendomliga markeringar på Nasca-platån. De bestod av ljus färgade stenar, som lagts ut

i en sträcka av flera km. Ett förslag har framkastats att detta är en säregen form av solkallender. Emellertid kan den allmänna formen endast iakttas från mycket stor höjd som om de vore avsedda att underlätta landningen. Är dessa linjer "landningsmärken?" Lades de ut för dessa varselser vars återkomst var väntad av INCA-indianerna?? Hade de kanske verkligen besökt dem?

Strax innan det andra världskrigets utbrott upptäckte en fransk officer, Brenan, en förbryllande samling klippor i Sahara-öknen. De påminde om ruinerne av en stad. Han förvånades över att där finna klippmålningar av troligen urgammal härkomst. Det dröjde till efter kriget innan professor Henri Lahote lyckades nå dessa "Sefers Klippor", och där finna ovärderliga skatter av ytterst gammal konst.* Klipporna var fulla med teckningar av sällsynt artistisk styrka. Prof. Lahote tillskrev dessa till det sjätte eller åttonde årtusendet före vår era. Han klassificerade konstverken från den period under den allmänna termen "rundhuvudens period". Varför rundhuvud? Därför att dessa mänsklike figurer alla avbildades med runda hjälmar.

* Henri Lahote: Klippmålningarna i Sahara
Tidens förlag 1959 Inb. 14,50

En gigantisk klippmålning, sex meter i storlek, är den mest imponerande. Då jag visade denna bild för den berömda Nordpolsflygeren kapten Accuraton, utbrast han: "Den liknar mycket min höghöjdsdräkt och hjälmen är nästan likadan..."

Prof. Henri Lohote kallade denna bild "den store Marsguden från Jabbaren". Jabbarens del, där denna målning blev funnen, betyder på den lokala dialekten: "Jättarnas del." Grundliga beskrivningar på flygmaskiner har man funnit i en annan del av världen - nämligen i gamla

indiska manuskript. Ett starkt tungt metallbröst som låg i centrum av farkosten, var generatoren. Kraften flödade genom två vridbara rör till varje ända av maskinen, såväl som genom de åtta understödsrören, vilka stabiliserade för och akter. Dessa hade dubbla öppningar riktade vertikalt både uppåt och nedåt. Då färden skulle anträdas öppnades ventilerna till de nedåtriktade rören - alla de andra ventilerna var då stängda. Bränslet, som rusar genom dessa, stöter emot jorden med sådan kraft att farkosten drives uppåt medan luften ständigt förder den med

nödvändigt stöd. Är några kommentarer nödvändiga? Och så kan vi även i dag, inom detta intressanta område, studera ett rektangulärt stålstycke eller spekulera över en utomjordisk kalender på Solporten, och vi förvånar oss över den tekniska beskrivningen av en jet-farkost som framställdes av de gamla indierna. Men mest av allt blev jag imponerad av klippmålningarna i Sahara från vilka okända okända varelser i rymddräkter tittar emot oss. De kan ha besökt Jorden för tusentals år sedan...

Ur Sovjetmagasinet SMENA No 10, 1961

Översatt från Australian Flying Saucer Rekord.

- - - - -

U L T R A - P L A S M A . .

I det stora tomme universum, där minimumtemperaturer härskar, är det i själva verket fyllt med ultraplasma. Denna fränstöter all materia, d v s mikro-atomer, vanliga atomer, stjärnor och vintergator. De mikroatomer, som berövrar sig i universum, sammanpressas av ultraplasman till atomer, vilka i sin tur pressas ihopa till stjärnor i vars inre höga temperaturer existera, d v s att där finnes många mikroatomer men endast obetydligt med ultraplasma. Universums ultraplasma kommer därför att utöva tryck mot stjärnorna och således hålla den samman. På samma sätt hållas atomer och mikroatomer samman av universums tryck. Materiepartiklarna fränstöter i själva verket varandra och de kommer att splittras och spridas ut i alla riktningar om inte denna universums

ultraplasma pressade det samman.

Också på Jorden fränstöter fasta föremål varandra, men då universums tryck är större, ser det ut som om de drager sig till varandra. Om en sten kastas upp i luften är det inte jordens dragningskraft eller tyngdkraften som får stenen att falla tillbaka, utan däremot universums ultraplasma som stöter tillbaka stenen mot jorden, men ytligt sett är det ingen skillnad i handlingen. Ett föremåls vikt och magnetism är beroende av den ultraplasma som finnes i det. 2

Ultraplasma och magnetism är samma sak. I de instrument där magnetismen användes, fränstöter ultraplasmans mikroatomerna, vars rörelse kan ytt-
ra sig som eller omsättas till ljud, ljus eller elektricitet. T. ex. ett magnetiskt ljudband, där de magnetiska impulserna fränstöter elektricitetens mikroatomer, vilka omsättas till ljud. /fel

Slutsats: Ultraplasmans tryck sammanhåller all materia i universum.

Användning: Rymdröketer och rymdskepp skall inte övervinna Jordens dragningskraft utan universums tryck mot Jorden. För att hindra en raket eller rymdskepp att upplösas av värme när det passerar genom Jordens atmosfär, kan man i spetsen anbringe ett mycket kraftigt magnetfält, som kommer att fränstöta värmens mikroatomer och således säkra att skeppet kommer oskadat igenom. För uppnående av mycket höga temperaturer vid atomsprängning kan man använda ett mycket kraftigt magnetfält, vars ultraplasma kommer att fränstöta värmens mikroatomer och hålla dessa inspärade. Om man kan skapa en kraft som är lika stor som den kraft vilken ultraplasmans pressar mot jorden, möjligen vid en kombination av ett magnetfält och minimitemperatur, kommer man att /fel

kunna röra sig med en enorm hastighet utan hänsyn till Jordens s. k. dragningskraft...

Hans Lauritzen.

- - - - -

Djuren på Bikini dömda att dö ut...

Ett atomkrigs verkliga tragedi är inte de många miljoner som dör, - tragedin gömmer sig i de få, som lyckas att överleva. Detta påstående har redan bevisats av en grupp Italienska filmfolk.

I Mars 1954 sprängde USA den dittills största A-bomben över Bikini-stollen. Miljontals djur dog vid smällen-- andra levde vidare, MEN HUR levde de vidare?? De italienska filmmännen ville undersöka hur naturen lyckats anpassa sig efter konsekvenserna av den av människor vållade katastrofen.

Vid första ögonkastet syntes allt normalt. tusentals fåglar kretsade över ögruppen och stora sköldpaddor kravlade omkring i sanden. Men bakom detta till synes normala liv, doldes en hemsk tragedi. Italienerna fann ett djurliv, som var dömt att dö ut. Öarna var täckta med fågelägg så tätt packade att det var omöjligt att taga sig fram utan att krossa äggen under sina skor. Det var företrädesvis måsägg. Fåglarna flyttade omkring sine ägg, vände på dem och samlade dem i högar, hela tiden väntande på att det sedvanliga undret skulle ske. Men något sedvanligt under har inte skett på årtal. Inga ägg kläcktes mera. Trots detta fortsätter fåglarna att varje år komma till öarna och lägga sina ägg för kläckning i solvärmens och resultatet blir ständigt detsamma. Fåglarna har blivit sterile. Flertalet har ett stadigt lager atomstoff i vingarna.

Även äggen efter friska fåglar lägges sterile. Det finns ständigt rester av radioaktivt stoft på öarna. Efterhand nedsättes radioaktiviteten och äggen kunna åter kläckas men ungerne blöve missbildade. Dessa kommer att duke under i den ojämna kampen med de friska fåglarna som kommer på besök till atollen. Italienarna fann denna naturlag bekräftad, då de iakttog havssköldpaddorna. Tusentals döda eller döende sköldpaddor låg mitt på öarna. Normalt kryper den äggläggande paddan upp på stranden efter solnedgången och där gräver ett djupt hål, lägger sine ägg däri samt täcker över dem och i gryningen drar den sig tillbaka till havet. Detta tillvåge gångssätt har ändrats. Som vanligt kryper honsköldpaddorna upp och gräver ner äggen, men de vända ej tillbaka till vattnet, utan stappla vidare upp på ön där tropiksolen på ett par dagar har stekt dem levande.

Män har vänt upp och ner på ordningen i naturen. Den radioaktiva sanden var inte nog för att döda de stora havssköldpaddorna - den dödade inte heller de okläckte arvingarna, men skadade dem i ägget. Den vuxne havssköldpaddan sköljde bort radioakstoftet i havet - men ägget måste utvecklas med strålskadorna inom sig. Havssköldpaddorna äro därför dödsdömda tillsammans med måsarna då deras livsmönster går igen i generationer.

Det samma sker hos den besynnerliga insektsätande fisken. (*Periophthalmus*) som stundom lämnar vattnet för att bege sig på en kortvarig jakt bland träden. Rediak - dosen har förvirrat denne fisk. Italienarna fann tusentals döda fiskar i träden. De har helt enkelt förlorat orienteringen och glömt bort att de måste så snabbt som möjligt tillbaka till vattnet och livet.

Ytligt sett tycks livet att gå normalt på ögruppen, Likväl är livet där dömt att dö ut...

B I O L O G I S K L Ä K E K O N S T

Av Dr. L. E. Essén

(Forts) Det fanns en tysk professor i växtbiologi och kemi i början på 1800-talet som hette von Hertzele. Denne von Hertzele publicerade ett 70-tal skrifter inom växtbiologins område och man kan säga, att om dom skrifterna som bygger på rent vetenskapliga undersökningar, men utifrån ett biologiskt tänkande, hade nått fram till sin publik och blivit uppmärksammade, så hade dessa forskningsresultat fullkomligt revolutionerat hela vårt jordbruk och hela vårt sätt att uppfatta växtbiologin över huvud taget. Utev dessa o:a 70 skrifter har en enda räddats undan förstörelsen och finnes i våra dagar att tillgå. Vad var det denne von Hertzele visade? Jo, han visade det, att om man låter frö gro i destillerat vatten så stämmer inte den askanalys som man får från växtfröet med den askanalys, som man får utev den utvuxne uppspirade växten. Om man låter fröet spira i destillerat vatten, vilket går att göra under vissa försöksbetingelser, får man i stället ett helt annat värde på askanalysen. Detta är mycket märkligt, ty varifrån komme dessa mineralämnen? Om man här analyserar kalcium, kalium eller mangan, så får man helt andre och högre värden i detta fall. Ändå har man inte tillfört något av dessa ämnen. Varifrån har de då kommit?? I det destillerade vattnet finnes inga mineralämnen och dessa undersökningar äro ytterst exakta. Att man kan säga att det är exakte undersökningar beror på att man just i verifierande syfte har reproducerat dessa undersökningar och det har gjorts i våra dagar nere på forskningslaboratorierna i Schweitz och där har man just till alla delar kunnat bekräftat de ytterst sensationella rön, som gjorts av denne von Hertzele.

Vi erinrar om andra försök som gjorts utav en tysk näringsforskare. Denne har nämligen haft tillsmälta glasampuller och i dessa ampuller har han haft växter. Dessa växter kan givetvis inte mottaga någon materia från omgivningen. Han har inne i dessa ampuller en viss mängd syre och andra för växtens liv nödvändiga beståndsdelar. Men, han har undersökt livskurvorna för dessa i glas inneslutna växtsystem och fått en tydlig variation utav dessas livskurvor. Genom en ytterst känslig mikrovågsmetodik har han kunnat få regelbundna kurvor här, Livskurvor för dessa system i de slutna glasampullerna, som visar att vikten är underkastad en regelbunden variation omkring ett medelvärde så att den undulerar här en dygnsvariation som kan koordineras till natt och dagvärde.

Alltså, vikten ökar i systemet under en fas av dygnet och minskar under en annan fas av detta. Vad betyder detta? Ja, det betyder att materia både tillföres och avgår trots att det är en ren teknisk omöjlighet. Visserligen är viktfluktuationen ytterst liten men den förekommer dock...

Forts. nästa nr.

Strålning från Vintergatans axel upptäckt.

Stanford, Californien den 24. Nya instrument som kan registrera röntgenstrålar i mörker har avslöjat att kosmisk strålning förekommer från andra källor än solen, omtalade den amerikanske fysikern Riccardo Giacconi på torsdagen.

Han framhöll att solstrålningen tidigare har undanträngt allannen strålning, men att de nya instrumenten har öppnat ett nytt verksamhetsområde. Giacconi förklarade att den nya strålningen kommer från Vintergatans axel..

SDS den 1/9-62

FENOMENET "POLTERGEISTER"

Av H.C. A. Honey.

1. Detta är en artikel som förklarar den typ av fenomen vilka ofta förbryllar de som studerar Kosmisk Vetenskap. Den gendlar om poltergeist-fenomenet vilket har behandlats i flera olika tidningar den sista tiden.
2. I Indianapolis blev ett hems lugn och frid plötsligt splittradt av ovd tidningarna kallade "mystiska krafter". Uppskattningsvis 40 föremål av glas, kristall och porslin krösslades av osynliga krafter under loppet av tre dagar.
3. I ett liknande fall, som intäffat ett par månader tidigare, iaktogs hur en bandspelare blev förflyttad genom luften av sig själv och flögtvärs genom rummet för att slutligen braka in i ett skåp. Även andra objekt flög omkring utan hjälp. Självfallet orsakade detta frukten och bestörtning..
4. Många personer frågar om dessa saker och undrar vad förklaringen kan vara. Låt mig definitivt försäkra er om en sak. Inga andar äro inblandade. Många människor äro genska vidskepliga även i våra dagar och skyller någonting dom inte förstår på s. k. "andar". evt "spöken". Som följd härav har fenomenet, som ovan citerats i 1&2 fått benämningen "Poltergeist, vilket betyder : Bullrande Ande". I verkligheten existerar inga sådana andar. Svaret är mycket enklare och vetenskapligare än så.
5. I varje fall som jag har observerat, har barn, som varit mitt uppe i en emotionell omvälvning, varit inblandade. De har varit hämsna mot vuxna i allmänhet och av en upprorösk natur. När en sådan upprorsande börjar väckas i ett barnesinne, då är de mer eller mindre hjälplösa att genomföra sine önskniniger. Den vuxne världen är alltför

stark att mäta sig med och fantasivärlden tager överhand.

6. Ända från födelsen ledes de flesta barn längs en väg av lärosatser för att påtvingas de förutfattade ideerna och fördomarna samt begreppen som finnes överallt omkring dem. Då de blir äldre drages de längre och längre bort från minnet de har med sig och förlorar alla de naturliga förmågor som är gömda i djupet av det undermedvetna hos oss alla. Telepati är en av dessa förmågor som vänligen förloras.

7. En del håller kvar tillräckligt av dessa förmågor, fortfarande i det undermedvetna, men inte så djupt gömda, för att kunna framkalla sådana fenomen. Några utvecklas till ett stadium där de till en liten del kan erfara vad som sker ehuru de flesta är helt omedvetna om vad de gör. Barn som har tillräckligt minne för att förstå förmågan de har, är i regel sluga nog, att inte tala om det för någon annan och är väligen uträknande nog att inte delta i barnsliga upptåg. De som vi här vill diskutera har ingen medveten kunskap om sina färdigheter utan har fortfarande en tunn vägg mellan sitt medvetna och undermedvetna. I sådana fall är undermedvetandet mycket lätttröligt och emedan det har tillgång till all kunskap och styrka så kan det även framkalla fenomenet ifråga.

8 Vi använder endast en liten del av hjärnan - omkring 8-10 % i jämförelse med rymdfararen, som använder 15 - 20 % och ibland mera. När vi utvecklats tillräckligt kommer vi alla att kunna använda denna ökade kraft och saker, som nu synas som mirakel, blive då vardagsmat. Tankens makt över materien är kanske inte den bästa definitionen, men den sätter er någorlunda i stånd att förstå vilken kraft jag syftar på.

9. Det är denna latenta kraft, som utnyttjas

av det undermedvetna hos den förvirrade individen. Vanligen har personen eller barnet ingen medveten vetskap om vad som verkligen äger rum och kan inte kontrollera resultaten. Det är samma sak som händer när en person hypnotiseras och åtsäges att sakta ner pulsen, etc. De kan sakta ner hjärtslagen, stoppa smärta eller blödningar och efter behag utföra många saker som normalt skulle vara omöjliga att utföra. Hypnosen ombesörjer en väg att ge order till det djupaste sinnet för att utföra särskilda uppgifter. Hos dessa barn sker det samma utan hypnotism på grund av det emotionella tillståndet.

10. Det mänskliga sinnet har tillgång till obegränsade kraftresurser när det användes på rätt sätt. Det är i stånd att levitera föremål, flytta dem omkring och påverka all materia på något sätt. Det är samma kraft som böjer slagrutamännens sälkvist. Den är nästan alltid frisläppt utan den inblandade personens vetskap. Endast den högt utvecklade kan använda den efter sin vilja.

11. Missräkningarna som byggs upp hos en del av dessa personer, lika för vuxna som barn, aktiverar det undermedvetna och resultatet blir att föremål kastas omkring eller förstöres. De stöter undermedvetet tillbaka mot något som de inte medvetet kan kontrollera. Detta ämne kunde utforskas djupare, men med dessa huvuddrag borde ni vara i stånd till att på egen hand utforska möjligheterna. Genom att stimulera ert eget tänkande på ämnet kan ni uppnå en god förståelse av sådana saker...

- - - - -

RYMDENS GYLLENE ELDFLUGOR ?

Av John C. Ross.

Sex minuter efter uppskjutningen av John Glenn den 20 Februari kl: 09,47, var han redan 15 mil uppe och viktlös. "Jag mår fint", sade han. "Utsikten är fantastisk".

Hans första solnedgång inträffade över Indiska Oceanen. Solen gick ned 13 gånger fortare än den skulle ha gjort på Jorden och efter några sekunder dök rymdkapseln in i jordskuggans nettsvarta mörker. Här observerade Överste Glenn sitt första oförklarliga fenomen. Allt eftersom stjärnorna gled förbi och dök in under jorden, så framträdde de mee ett klart och stadigt sken tills de närmade sig horisonten. Då mattades de plötsligt av för en stund för att sedan åter klarna strax innan de försvann riktigt. För Glenn tycktes det som om de passerade ett dis på c:a 6 - 8 ° ovanom Jorden och 12° tjockt. Vid solnedgången framträdde ett oförklarligt ljust bälte av brandgult och blått sken över horisonten, och det tycktes hålla sig kvar en lång stund efter solnedgången. Detta var absolut oväntat, och den tillfälliga avmattningen hos stjärnorna strax ovan horisonten kan ha varit ett annat uttryck för samma fenomen.

Rymdkapseln fullbordade tre varv kring Jorden på 4 tim. och 41 min. och överste Glenn iekttog 3 upp - och 3 nedgångar av solen under denna tid.

Under soluppgångarna varseblev han den mest sällsamma syn. Hans första gryning inträffade över Stilla Havet. Han höll på med ett kolla sina instrument och såg ut genom fönstret. För en stund trodde han att kapseln hade vänts upp och ned, så att han såg stjärnorna men indiketorn visade ett skeppet låg rätt i horisontalplanet. Han såg än en gång ut genom gluggen. Där, utspridda så långt han kunde se, fanns oräkneliga små lysande föremål, glödande likt eldflugor på himlen. De drevo sakta

förbi och Glenn kommenterade senare:

"Jag färdades sekte genom dem och det kändes som om jag gick baklänges över en äng där någon hade viftat med en trollstav och fått alla eldflugorna att stanna där de voro och lysa stadigt"

Dessa rymdens eldflugor hade en gyllene grön färg. De tycktes vara endast 10 fot ifrån varandra och de lågo tydligen i en bana med samma hastighet som Glenns skepp. De gled o sakt förbi - han trodde sig passera genom svärmen med en fart av 5 - 7 km/tim.-en obetydlig differens i hastighet jämfört med skeppets 26,000 km/tim.

De närmaste eldflugorna rörde sig emellanåt emot Glenns utkiksglugg, som om kapseln hade crost deras normale banor. Föremålen voro synliga endast vid soluppgången på grund av solens sneda vinkel vid det tillfälet. Huruvida solens strålar aktiverade en lysmekanism i eldflugorna, eller om de endast reflekterade solljuset, återstår att besvara.

Även om Glenn såg dem vid varje soluppgång, är det osäkert huruvida han befann sig i en svärm, som följde med honom, eller om de voro utspridda runt klotet på den höjd som Glenn uppehöll sig. 160 - 250 km. över jordytan.

Överste Glenn observerade samma fenomen under alla 3 soluppgångarna. Då varje soluppgång ägde rum över olika områden på globen och emedan det endast förelåg förelåg en obetydlig skillnad i hastigheten, framstår den oundvikliga slutsatsen att svärmen hade slagit följe med honom på hans bana - äver om vi inte förutsätter att detta berodde på något annat än ren slump.

Under sin andra soluppgång vände Glenn kapseln så att han kunde se i den riktning eldflugorna strömmade. Trots att han såg långt färre av dem nu än då han såg i andra rikthningen, så fanns de fortfarande där. Detta vederlade varje idé om att de kan ha varit avgaspartikler från styrraketerna.

Forts. i näste nr.